

SESSION 2022

**CAPES
CONCOURS EXTERNE**

SECTION : LANGUES VIVANTES ÉTRANGÈRES

NEERLANDAIS

ÉPREUVE ÉCRITE DISCIPLINAIRE APPLIQUÉE

Durée : 6 heures

L'usage de tout ouvrage de référence, de tout dictionnaire et de tout matériel électronique (y compris la calculatrice) est rigoureusement interdit.

Si vous repérez ce qui vous semble être une erreur d'énoncé, vous devez le signaler très lisiblement sur votre copie, en proposer la correction et poursuivre l'épreuve en conséquence. De même, si cela vous conduit à formuler une ou plusieurs hypothèses, vous devez la (ou les) mentionner explicitement.

NB : Conformément au principe d'anonymat, votre copie ne doit comporter aucun signe distinctif, tel que nom, signature, origine, etc. Si le travail qui vous est demandé consiste notamment en la rédaction d'un projet ou d'une note, vous devrez impérativement vous abstenir de la signer ou de l'identifier.

Tournez la page S.V.P.

INFORMATION AUX CANDIDATS

Vous trouverez ci-après les codes nécessaires vous permettant de compléter les rubriques figurant en en-tête de votre copie.

Ces codes doivent être reportés sur chacune des copies que vous remettrez.

► **Concours externe du CAPES de l'enseignement public :**

Concours	Section/option	Epreuve	Matière
E B E	0 4 3 1 E	1 0 2	9 3 1 2

Le dossier s'inscrit dans l'axe *Sauver la planète, penser les futurs possibles*.

1. Conception d'une séquence pédagogique

En prenant appui sur tout ou partie des documents proposés, vous élaborerez et présenterez en français une séquence pédagogique pour une classe de première générale LVb. Vous mentionnerez vos objectifs (linguistiques, communicationnels, culturels, éducatifs et de médiation interculturelle) et les moyens et les stratégies que vous comptez mettre en œuvre pour les atteindre en fonction de la classe. Vous décrirez en particulier les étapes essentielles de votre projet éducatif et la façon dont vous envisagez d'évaluer les acquis des élèves à l'issue de ce parcours éducatif.

2. Analyse de faits de langue

Vous décrirez, analyserez et explicitez en français, dans la perspective d'un travail avec les élèves, les faits de langue soulignés dans le document F.

Veel last van water in Limburg: “We moesten ons huis uit zwemmen”

Verschillende plaatsen in Limburg hebben veel last van water doordat het erg hard heeft geregend. Sinds gisteravond zijn rivieren overstroomd en stroomt het water door de straten.

Snelweg

Bij de plaats Heerlen staat zelfs een hele snelweg onder water. De weg is dicht, en de politie waarschuwt mensen om ergens anders langs te rijden.

De brandweer heeft in Heerlen drie mensen gered uit een oude molen. Het huis bij de molen staat onderaan een heuvel, en daardoor was er heel veel water naar binnen gekomen.

“De molen staat anderhalve meter onder water. De man en vrouw die in de molen wonen, moest er door de brandweer zwemmend uit gehaald worden.”

– buurtbewoner tegen 1Limburg

Waarschijnlijk hebben mensen de komende dagen ook nog veel last van het water, want ook vandaag wordt er regen verwacht. In de hele provincie geldt code rood. Dat betekent dat het hard gaat regenen en erg hard kan gaan waaien. Op sommige plekken wel harder dan 100 kilometer per uur.

Weermensen denken dat de regen tot en met donderdagavond duurt. Het leger is ingezet om bijvoorbeeld te helpen met het neerzetten van zandzakken.

– <https://jeugdjournaal.nl> (14 juli 2021)

Het huis van Kamiel staat onder water

Kinderen die in Limburg wonen, weten niet wat hun overkomt. Zoveel water hebben ze nog nooit gezien. Het heeft zoveel geregend, dat straten zijn overstroomd.

De benedenverdieping van het huis van de familie van Kamiel staat onder water. Er was geen redding meer aan en het water blijft maar komen.

Opeens was er een vlek met water en er kwam steeds meer. Uiteindelijk stond de hele kamer onder water.

– Kamiel

Ook veel andere kinderen in Limburg waren druk met alle wateroverlast. Thomas redde een vrouw. Je ziet het in de video hierboven!

– <https://jeugdjournaal.nl> (15 juli 2021)

Trots en Kwetsbaarheid

Samengevat: in de culturele verbeelding van de Nederlandse strijd tegen het water droegen symbolen, rolmodellen en de liefdadigheidscultus bij aan een nationaal wij-gevoel. Schrijvers, prentmakers en illustratoren benadrukten vooral de veerkracht en het vermogen een ramp te boven te komen: het *luctor et emergo*-motief. Ook de berichtgeving over de Deltawerken kwam in het teken van nationale trots te staan: dit staaltje van technisch vernuft kan nog altijd rekenen op een hoge notering in het rijtje van historische prestaties waar Nederlanders trots op zijn.

Toch moeten we niet vergeten dat kwetsbaarheid en trots twee zijden van dezelfde medaille zijn. In de eeuwenoude culturele beeldvorming speelt de verwoestende kracht van het water minstens zo'n grote rol. Niet de onoverwinnelijkheid, maar de nietigheid en onzekerheid van het menselijk bestaan staan daarbij centraal.

Nu de opwarming van de aarde en de zeespiegelstijging een steeds grotere dreiging vormen voor de toekomstige generaties, zal kwetsbaarheid weer een prominentere plaats moeten krijgen in het nationaal narratief. Het verleden laat zien hoe het besef van kwetsbaarheid een voedingsbodempost kon zijn voor saamhorigheid.

– Lotte Jensen: “Hoe kwetsbaarheid en trots het wij-gevoel versterken”,
in: *De Lage Landen – Water, vloek en zegen* (augustus 2021)

Men keek hem aan alsof hij uit een ander sterrenstelsel kwam. Een grote man met een baard pakte hem bij zijn arm.

“Wat denkt u dat u aan het doen bent?”

Joost rukte zich los. “We moeten hier weg. De dijk gaat breken.”

De man draaide zich om, keek op zijn gemak naar de kleine overstroming. “Dit is een uurtje geleden begonnen. Bovendien gaat het water al een beetje naar beneden.”

Joost probeerde zich te beheersen, wees naar Heino bij de auto. “Wij zijn van Waterstaat. Het is springtij. De rivier kan zijn water niet kwijt, de dijk is hier op zijn laagste punt, en...”

“Ik weet waar het laagste punt is. Ik ben de dijkgraaf. Waarom denkt u dat we hier staan?”

“Ik weet niet waarom u hier staat,” zei Joost kalm. “Werkelijk, ik weet het niet. Het is levensgevaarlijk.”

“Of iets gevaarlijk is, bepaal ik.”

De muur van water die op de vader was afgekomen, was niet eens zo heel erg hoog. Vanwaar hij stond, aan de voet van de dijk, kon hij eroverheen kijken. Hij zag hoe de tractor als een speelgoedje door het water ondersteboven werd gegooid. Hij zag ook hoe Julia de gang werd ingespoeld, en hoewel hij haar de toegang tot het huis eerder die avond uitdrukkelijk had verboden, was hij blij om te zien dat ze voorlopig in veiligheid was. Het was ook het laatste dat hij zag. Het volgende moment werd hij geraakt door een stuk hout van het dak. Met zijn hoofd naar beneden en zijn longen vol zout water dreef hij naar de tractor die vanaf nu altijd water in zijn carburateur zou hebben.

Dezelfde stuwkracht van de binnenstromende zee waardoor de moeder de gangdeur niet meer kon bereiken, duwde Bekka en Julia via het trapgat naar de bovenverdieping, waar Ernst nog hoog en droog in Julia's bed lag. Met één hand hielden ze allebei een trapleuning vast, en met de andere elkaar. In de kamer ernaast hoorden ze het geschreeuw van hun moeder, maar het water was inmiddels al gestegen tot de bovenkant van de deur, ze konden haar niet meer bereiken. Het was donker, en het geweld van het water dat bezit nam van het huis, was angstaanjagend. Alles moest op de tast. Alles raasde, kraakte, dreunde. Hun hersenen kregen niet de tijd het absurde gegeven te verwerken dat ze nu rondreven onder het plafond van de gang, laat staan dat ze iets konden verzinnen om hun moeder te redden aan de andere kant van de muur.

Het enige waar Julia aan kon denken was haar zoon in het bed op de eerste verdieping.

– 1953, Rik Launspach (2009)

– L. Alma Tadema, *Overstroming van de Biesbosch in 1421* (1856)

Ik zou je willen redden

Ik zou je willen redden
 van een watersnood.
 Dan voer ik door de straten
 in mijn rubberboot.
 Jij zat om hulp te snikken
 bovenop de bakkerij.
 Je was ontzettend bang
 en dan zag je mij.

Ik zou je willen redden
 van de woeste zee.
 Dan tilde ik je op
 en mocht je met me mee.
 En die jongens uit mijn klas
 die stomme Joris en Joël
 die liet ik mooi verzuipen,
 maar jou redde ik wel.

Ik kan geen taarten bakken
 ben niet heel ad rem.
 Ik ben niet slim of heel sportief,
 en ik heb geen zwoele stem.
 Maar ik ben op zich wel dapper,
 al is er niemand die dat ziet.

Ik zou je willen redden,
 maar die dijk die breekt maar niet.
 En die jongens uit mijn klas
 die stomme Joris en Joël
 die liet ik mooi verzuipen,
 maar jou redde ik wel.

Ik zou je willen redden,
 ik bracht je naar de kant.
 Dan zei ik ‘Je bent veilig’
 en pakte jij mijn hand.
 Je zou mij zachtjes kussen
 en ik zou jouw haren drogen.
 En als je mij dan aankeek
 verdronk ik in jouw ogen.

– Katinka Polderman (2018)
<https://vimeo.com/275397662>